

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/62/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712215651
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5712215651.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnej veci navrhovateľky: V. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., ul. N. č. XXXX/X proti odporcovi: M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. Y., ul. K. č. XXXX/XXX, o určenie výživného, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 20P/310/2012-109 zo dňa 15. októbra 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu mení tak, že odporca je povinný platiť navrhovateľke výživné v sume 100,- eur mesačne od 17.10.2012 do 31.08.2013.

V ostatnej časti, pokiaľ ide o určenie výživného za čas od 01.09.2013 naďalej návrh navrhovateľky zamieťa.

Nedoplatok na výživnom za čas od 17.10.2012 do 31.08.2013 v celkovej výške 1.048,39 eur súd odporcovi povoľuje splácať v splátkach po 100,- eur mesačne, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok, k rukám navrhovateľky.

Vo výroku, ktorým vo zvyšku súd návrh zamietol, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 20P/310/2012-109 zo dňa 15.10.2013 odporcu M. G., nar. XX.XX.XXXX zaviazal platiť navrhovateľke V. G., nar. XX.XX.XXXX výživné vo výške 100 eur mesačne od 17.10.2012 vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k jej rukám. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Nedoplatok na výživnom od 17.10.2012 do 30.09.2013 v celkovej výške 1.148,39 eur súd odporcovi povolil splácať v splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Konštatoval, že navrhovateľka sa podaným návrhom došlým súdu dňa 17.10.2012 domáhala voči odporcovi ako jej otcovi určenia výživného, nakoľko nie je ochotný jej dobrovoľne prispievať na výživu aj napriek tomu, že od 01.09.2012 opäť nastúpila na dennú formu štúdia na Strednej odbornej škole obchodu a služieb, Martin, 3. ročník v odbore knihár. Výživné žiadala určiť od 01.09.2012 vo výške 300 eur mesačne. Zároveň požiadala o doplatenie dlžnej sumy na výživnom 390,65 eur, ktorá jej bola určená súdom dňa 12.01.2010 v konaní sp. zn. 10C/247/2010.

Súd mal zistené, že v konaní sp. zn. 10C/63/2010 týkajúcom sa rozvodu manželstva rodičov navrhovateľky bola táto plnoletá a súd neupravoval práva a povinnosti rodičov na čas po rozvode vo vzťahu k nej vzhľadom na jej plnoletosť. Uznesením č. k. 10C/247/2010-33 zo dňa 12.01.2010 súd schválil zmier medzi navrhovateľkou a odporcom, ktorým sa odporca s účinnosťou od 18.10.2010

zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky výživným 90 eur mesačne zročným vždy do 20. dňa v mesiaci a dlh do 31.01.2011 v sume 310,65 eur splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20 eur zročných vždy s bežným výživným. Rozsudkom č. k. 12P/264/2011-19 zo dňa 19.03.2012 súd zrušil s účinnosťou od 17.10.2011 vyživovaciu povinnosť určenú uvedeným uznesením. Dôvodom bolo, že odporkyňa s návrhom súhlasila, lebo pracovala v Anglicku, štúdiom na strednej škole odbor knihár v 3. ročníku v školskom roku 2010/2011 neukončila pre nedostatočnú z predmetu ekonomika, pričom náhradné skúšky v septembri robiť nemohla, nakoľko sa odbor otvára každý druhý školský rok. Odišla za matkou, ktorá žila a pracovala v Anglicku. K zrušeniu vyživovacej povinnosti došlo odo dňa podania návrhu. V súčasnosti mal súd zistené, že je študentkou Strednej odbornej školy obchodu a služieb Martin, kde pokračuje od 01.09.2012 v štúdiu v 3. ročníku učebného odboru knihár, ktoré predtým neukončila. Nebola pripustená k záverečným skúškam v riadnom termíne v júni 2013 z dôvodu neklasifikovania z predmetu ekonomika, ktorý si opravila v auguste, dňa 16.09.2013 mala absolvovať záverečné skúšky zo 4 odborných predmetov a z praxe. Týchto sa nezúčastnila pre hospitalizáciu v nemocničnom zariadení v dňoch 15.09.2013 až 23.09.2013. V dôsledku ochorenia je jej kontrola naplánovaná na november 2013. Má výdavky na cestovné MHD minimálne 10 eur mesačne, zakúpenie plášt'a na prax cca 15 eur, ktorú absolvovala každý druhý týždeň v priestoroch školy. Ďalšie výdavky spojené so štúdiom boli len na záverečné skúšky 10 eur na občerstvenie. Má bežné výdavky na stravu a potraviny, na doplnenie oblečenia a obuvi, hygienických a kozmetických potrieb, na bývanie, na lieky, na kultúru a na iné aktivity vo voľnom čase, napr. aj na svojho psa. V lete bola mesiac za matkou v Anglicku, kde aj pracovala a zarobila 500 anglických libier. Od augusta 2013 býva v spoločnej domácnosti so svojím priateľom v prenajatom 1-izbovom byte v obci Sučany. Výdavky platia každý v polovici. Predtým bývala od 11.05.2013 v prenajatom 1-izbovom byte v časti mesta Košúty, kde platila nájom 200 eur a služby spojené s užívaním bytu 70 eur mesačne a od 25.11.2012 v 1-izbovom byte v Martine, kde platila nájom 280 eur. Trvalý pobyt má u starých rodičov v 2-izbovom byte. Matka navrhovateľky aj v súčasnosti žije v Anglicku, pracuje ako kuchárka v reštaurácii. Podľa vyjadrenia navrhovateľky zarobí cca 800 anglických libier, so synom S. býva v rodinnom dome vo vlastníctve zamestnávateľa, kde majú k dispozícii 1 izbu. Doteraz financuje všetky výdavky navrhovateľky, mesačne jej posielala od 300 eur do 400 eur. Odporca je od 01.09.2013 živnostníkom s obchodným menom Anton Balún - Blue Lion s 10 predmetmi podnikania, z ktorých vykonával len sprostredkovanie obchodu, služieb, výroby a dopravy v rozsahu voľných živností. Od 03.08.2011 má aj poskytovanie služieb rýchleho občerstvenia v spojení s predajom na priamu konzumáciu, ktorú činnosť nevykonáva. Na základe mandátnej zmluvy uzavretej dňa 24.11.2011 pre mandanta POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava uzatvára zmluvy o poskytnutí úveru a vykonáva súvisiace úkony správy a uspokojenia pohľadávok, odmena je stanovená na základe všeobecných obchodných podmienok, pozostáva z pevnej a variabilnej časti. Podľa oznámenia Daňového úradu Žilina - Martin mal v roku 2012 príjmy z podnikania 6.002,60 eur, výdavky 4.128,35 eur, základ dane 1.874,25 eur, čo je v prepočte na mesiac 156,49 eur, uplatnil si nezdaniteľnú časť na seba 3.644,74 eur a nárok na daňový bonus na syna S. G. 123,06 eur, na zdravotné poistenie zaplatil 92,12 eur, daňová povinnosť bola nulová, majetok bol celkom 5.388 eur, záväzky 4.189 eur, z toho úvery 2.734 eur. V tomto roku mu boli vyplatené za obdobie 7 mesiacov provízie 4.483,02 eur. V súvislosti so živnosťou má výdavky od 01.07.2013 na nájom kancelárie 103,30 eur a na energie 78 eur, prenajímateľom je Sunhorse, s.r.o., Turčianske Teplice, tiež za internet 22,99 eur. Má stredoškolské vzdelanie operátor poľnohospodárskej techniky pre rastlinnú výrobu, v odbore pracoval len krátku dobu. Od 15.09.2013 býva odporca v 2-izbovom prenajatom byte, zmluva je uzavretá na dobu určitú do 31.08.2014. Mesačne je nájom 242 eur a elektrina 38 eur, dňa 18.09.2013 zložil zábezpeku vo výške 6-násobku mesačného nájmu 852 eur. Dovedy býval od júna 2013 u priateľky v Horných Rakovciach v 2-izbovom mestskom sociálnom byte, prispieval 80 eur až 100 eur mesačne. Bývali tam aj dve dcéry priateľky. Ešte predtým býval u rodičov v rodinnom dome v obci E.Y., ktorým prispieval na bývanie a na stravu 100 eur mesačne, v dome bývala aj plnoletá sestra D. G.. Odporca spláca Tatra banke, a.s. úver poskytnutý počas manželstva 100 eur mesačne na základe dohody po rozvoze manželstva a viac zamestnaneckých úverov poskytnutých za zvýhodnených podmienok, úverové zmluvy a ich splácanie nepreukázal. Je proti nemu ako povinnému vedených viac exekúcií (Slovak Telekom, a.s. pre 1.281,90 eur s príslušenstvom, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. pre 261,40 eur s príslušenstvom a pre 190,32 eur s príslušenstvom, SKP, k.s. ako správcu úpadcu KFZ Sys, s.r.o. v konkurze pre 408,03 eur s príslušenstvom, Tatra-Leasing, s.r.o. pre 1.367,49 eur s príslušenstvom, Orange Slovensko, a.s. pre 136,79 eur s príslušenstvom, Sociálna poisťovňa pre 1.020,97 eur a pre 337,98 eur a Československá obchodná banka, a.s. pre 2.167,82 eur s príslušenstvom). Výživné na navrhovateľku v čase trvania vyživovacej povinnosti neplatil podľa rozhodnutia súdu a dlhuje jej na výživnom celkom 390,65 eur. Odporca má vyživovaciu povinnosť k maloletému S. G., nar. XX.XX.XXXX vo výške 80 eur mesačne,

ktorý sa nachádza v osobnej starostlivosti matky navrhovateľky, ktorá má teda k nemu tiež vyživovaciu povinnosť. Odporca vlastní osobné motorové vozidlo značky Opel Tigra, rok výroby 1994 a je držiteľom aj motorového vozidla Kia Rio, e.č. MT 733BV.

Za preukázané súd považoval u odporcu výšku jeho príjmov, aktuálnych výdavkov bývania v novo prenajatom byte a výdavkov kancelárie, v ktorej vykonáva podnikanie, u navrhovateľky výdavky v prenajatých bytoch. Za zhodné súd považoval konštatovanie účastníkov o tom, že odporca od septembra 2012, kedy navrhovateľka pokračovala v prerušenom štúdiu, neprispel žiadnymi finančnými prostriedkami ani iným spôsobom na jej potreby.

Pri určovaní výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb navrhovateľky, z výdavkov na základné hmotné potreby (strava, ošatenie, obuv, hygiena a kozmetika), kde prihliadol na súčasne pomery v spoločnosti, vývoj inflácie a rast životných nákladov, ktoré sa neustále zvyšujú. Tiež z výdavkov spojených s prípravou na budúce povolanie štúdiom na strednej škole, ktoré nie sú vysoké, ale v dôsledku štúdia nemôže pracovať a mať určitý trvalý príjem finančných prostriedkov na uhrádzanie svojich potrieb. Aj podľa právnych predpisov (napr. zákon č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa) je považovaná za nezaopatrované dieťa a nie je schopná sama sa živiť, samostatne z vlastných zdrojov uspokojovať všetky svoje relevantné životné náklady, svoje hmotné, kultúrne a ďalšie potreby vrátane bytových. Je preto podľa súdu dôvodné, aby sa na týchto potrebách navrhovateľky podieľal aj odporca platením výživného. Nebolo by totiž spravodlivé, aby to bola len matka navrhovateľky, ktorá od pokračovania v štúdiu v septembri 2012 sama zabezpečuje všetky jej potreby. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že pre neprosperie z jedného predmetu nemohla vykonať záverečné skúšky v júni 2011 a získať výučný list a ani skutočnosť, že štúdium stále trvá a doposiaľ nevykonala záverečnú skúšku z objektívnych dôvodov. Došlo k obnoveniu vyživovacej povinnosti rodičov, lebo neukončením štúdia v septembri 2013 nenadobudla schopnosť sama sa živiť. Možno väčšou mobilizáciou svojich schopností mohla predísť aktuálnemu stavu, ale to nie je skutočnosť rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci. Dôležitý je záujem navrhovateľky pokračovať v štúdiu a získať schopnosť v budúcnosti sama sa živiť získaním stredného stupňa vzdelania.

Odporca nie je v priaznivej finančnej situácii (podľa prepočtu základu dane na mesiac za rok 2012 je jeho príjem ani nie 160 eur) a napriek tomu si od júla tohto roka prenajal kanceláriu a od polovice septembra 2-izbový byt, hoci to nebola nevyhnutnosť, lebo mal možnosť bývať u rodičov v rodinnom dome alebo u priateľky a vedel o návrhu na určenie výživného. Ak si uvedené môže dovoliť, je tu v prvom rade vyživovacia povinnosť k dospelaj nezaopatrovanej dcére, je povinný korigovať svoje výdavky a príjmy tak, aby si v prvom rade zabezpečil plnenie tejto zákonnej povinnosti. Ak môže mesačne platiť kanceláriu 204,29 eur a byt 280 eur, zložiť v septembri depozit na byt 852 eur, je tu dôležitejšia povinnosť, a to vyživovacia povinnosť k navrhovateľke, ktorá má prednosť pred ostatnými výdavkami. Súd neprihliadol na exekúcie (podľa jeho vyjadrenia sú spojené s podnikaním v minulosti), ktoré nemôžu negatívne ovplyvniť plnenie jeho vyživovacej povinnosti.

Po komplexnom zhodnotení dokazovania a dôslednom zvážení vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení (§ 61 ods. 1, ods. 2, ods. 4 prvá veta, ods. 5 a § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine), preukázaného a zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na určenie výživného od odporcu je dôvodný, čiastočne mu vyhovel a odporcu zaviazal povinnosťou platiť výživné 100 eur mesačne od 17.10.2012, keď takéto výživné považoval za nie úplne primerané a zodpovedajúce odôvodneným potrebám navrhovateľky, ale za také, ktorého platenie je v možnostiach a schopnostiach odporcu, ktorého zaviazal aj splácaním vzniknutého nedoplatku. Vo zvyšku návrh zamietol.

Výživné súd priznal od 17.10.2012 odo dňa podania návrhu. Potom pri takto upravenom výživnom vznikol odporcovi na výživnom nedoplatok 1.148,39 eur, ktorý súd vypočítal výškou výživného, dňami a mesiacmi za ktoré vznikol (48,39 eur za 15 dní októbra 2012 a 1.100 eur za 11 mesiacov od novembra 2012 do septembra 2013) a umožnil mu ho splácať v splátkach po 50 eur mesačne, ktoré považoval za primerané, nebolo možné určiť nižšie splátky, bude ho splácať 23 mesiacov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Navrhovateľka bola v konaní úspešná len čiastočne, a to v 1/3-ine, žiadne trovy si neuplatnila, podobne ako odporca. Podľa zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (§ 4 ods. 1 písm. g/) je konanie o vzájomnej vyživovacej povinnosti rodičov a detí oslobodené od poplatkovej povinnosti. Súd preto rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca.

V odvolaní vytykal súdu, že pri určovaní výšky výživného nevezal do úvahy jeho príjmy za posledných 12 mesiacov, keď rozhodol o výške 100 eur. Tvrdil, že jeho jediné príjmy sú z mandátnej zmluvy, ktoré sú založené na províznom systéme a závislé od splátok klientov. Túto skutočnosť súdu doložil. Jeho preukázateľný príjem je vo výške 366,99 eur priemerne mesačne. Má určené výživné na syna S. ijuého v zahraničí vo výške 80 eur mesačne, odvody určené Sociálnou poisťovňou za predchádzajúci rok 2012 predstavujú sumu 112,66 eur mesačne, odvody na zdravotné poistenie za predchádzajúci rok 2012 suma 55,02 eur mesačne, nájomné za sociálny byt vrátane príslušenstva 241 eur mesačne, prenájom kancelárie (jeho pracoviska) 100 eur mesačne. Spolu sú to základné a nehovoriac o tom, že odvody aj povinné náklady bez jeho stravy a iných potrieb vo výške 591,68 eur mesačne bez stravy.

O tejto skutočnosti bol súd informovaný a boli doložené preukázateľné dôkazy na objektívne posúdenie stanovenia výšky výživného na plnoletú dcéru, ktorá sa v súčasnosti nepripravuje a neštuduje a v minulosti pracovala aj chodí pracovať do Veľkej Británie. Podľa vyjadrenia navrhovateľky, jej matka, ktorá žije vo Veľkej Británii a má 5-násobne väčší príjem, prispieva navrhovateľke mesačne sumou 400 eur, popri tom si dcéra občasne privyrába a nehovoriac o tom, že nežije sama v byte, ktorý užíva s priateľom. V prípade právoplatnosti rozsudku na výšku 150 eur by bol príjem navrhovateľky 550 eur mesačne, čo pokladá za dosť prehnané, nakoľko je schopná žiť sama aj s priateľom.

Odporca tvrdil, že jeho príjem nepostačuje ani na základné potreby jeho osoby, nakoľko žije sám a pokladá výšku výživného z jeho strany za likvidačnú voči jeho osobe.

Žiadal preto, aby bol rozsudok okresného súdu zamietnutý a navrhol preskúmanie jeho finančných možností, ktoré má a nevie ich ovplyvniť, nakoľko jeho príjem je provízny. Navrhol platiť výživné 30 eur mesačne späť od 01.09.2012 do 31.08.2013, nakoľko v tomto období navštevovala školu navrhovateľka, ktorú už nenavštevuje.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení uviedla, že odporca uvádza v odvolaní nepravdivé informácie. Poukázala na to, že tento neprispieva na ňu od roku 2008 ani nič nekupuje (narodeniny, meniny). Podľa rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/247/2010 s účinnosťou od 18.10.2010 mu bolo určené výživné vo výške 90 eur mesačne. Vtedy ešte pracoval v Anglicku, kde mal čistý príjem 700 anglických libier a aj tak neplatil výživné pravidelne a doposiaľ jej dlhuje sumu 390,65 eur. Neplatí výživné ani na brata S. v sume 80 eur mesačne. Vyplatil ho až v apríli 2014, keď matka podala na neho trestné oznámenie za neplatenie výživného. Neplatí pravidelne sociálnu a zdravotnú poisťovňu. Kladúc otázku sa pýtala, že ak mohol mesačne platiť kanceláriu 204,20 eur, byt 280 eur a zložiť v septembri depozit vo výške 852 eur, ktoré nie sú nevyhnutné, tak by nemal byť pre neho problém platiť výživné vo výške, aká bola určená súdom. Kanceláriu, podľa informácií, čo mala, už v prenájme nemá. Ona v lete 2013 nebola nikde na dovolenke, lebo na to nemala, ale otec ako odporca pri jeho príjme, aký uvádza, si mohol dovoliť letecky dovolenku do Španielska.

Navrhovateľka žiadala preto, aby súd jej návrhu vyhovel.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu zmenil (§ 220 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zaviazal odporcu platiť navrhovateľke výživné ňou uplatnené dňom 17.10.2012 z toho dôvodu, že po predchádzajúcom zrušení vyživovacej povinnosti je táto opäť študentkou Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Martine, kde pokračovala od 01.09.2012 v štúdiu v 3. ročníku učebného odboru knihár. Pokiaľ doposiaľ neurobila záverečnú skúšku bolo to z objektívnych dôvodov, preto štúdium stále trvá. Došlo tak podľa súdu k obnoveniu vyživovacej povinnosti rodičov, lebo neukončením štúdia v septembri 2013 nenadobudla schopnosť sa živiť.

Odporca v odvolaní tvrdil, že navrhovateľka sa v súčasnosti nepripravuje a neštuduje a v minulosti pracovala a aj chodila pracovať do Veľkej Británie. Žiadal byť zaviazaný platením výživného na čas od 01.09.2012 do 31.08.2013, nakoľko v tomto období navštevovala školu, ktorú už nenavštevuje.

Navrhovateľka na výzvu krajského súdu zo dňa 16.10.2015 potvrdila e-mailom doručeným dňa 20.10.2015, že od 01.09.2013 prestala študovať. Výživné si nárokuje len za obdobie od 01.09.2012 do 01.09.2013. Z potvrdenia od Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Martine, ul. Stavbárska č.

11 vyžiadaného krajským súdom vyplýva, že navrhovateľka študovala na ich škole od 01.09.20108 do 31.08.2013 odbor 6453 2 knihár a v školskom roku 2012/2013 bola žiačkou triedy III.KN-PR. Ročník uzavrela, ale záverečné skúšky neabsolvovala, nemá výučný list v danom odbore. Štúdium neukončila záverečnou skúškou.

Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Odvolačný súd vo vzťahu k zániku vyživovacej povinnosti, keďže táto bola relevantná pre posúdenie danej veci poukazuje na to, že okolnosť trvania vyživovacej povinnosti rodičov je odôvodnená štúdiom, keď je úlohou rodiča viesť dieťa k získaniu vzdelania a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu. Aplikácia prax v súvislosti s touto otázkou vyvodila záver, že pre nadobudnutie schopností samostatne sa živiť sú dané podmienky až ukončením štúdia, keď pojem sústavná príprava na povolanie si pre svoje potreby definujú viaceré zákony, čo môže byť pre súd určitou pomôckou, avšak vždy treba vychádzať z konkrétnych okolností prípadu.

V danej veci bolo podľa odvolacieho súdu okresným súdom správne zistené, že navrhovateľka začala študovať v 3. ročníku predmetnej strednej školy a ku dňu jeho rozhodnutia (15.10.2013) mala vykonať ešte záverečnú skúšku. Preukázateľne však po rozhodnutí okresného súdu štúdium záverečnou skúškou neukončila a preto nenadobudla vzdelanie v danom odbore. Nakoľko študovala na škole do 31.08.2013 uvedeným dňom zanikla odporcovi jeho vyživovacia povinnosť k navrhovateľke.

V ďalšej časti odvolania odporca namietal výšku určeného výživného poukazujúc v tejto súvislosti na jeho pomery, ktoré podľa neho neboli okresným súdom správne vyhodnotené.

Z ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napr. liečebné náklady). Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane dieťaťa je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať mu výživné a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorý sa navonok prezentuje. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

Odvolačný súd po oboznámení sa s obsahom celého spisového materiálu v súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o výšku určeného výživného, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Stotožnil sa s rozhodnutím súdu určujúcim výživné v sume 100 eur mesačne. Dôvody, pre ktoré zaviazal odporcu prispievať výživným správne a podrobne rozobral v odôvodnení rozsudku, ktoré má náležitosti uvedené v ust. § 157 ods. 2 O. s. p. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že odporca je povinný platiť navrhovateľke výživné v sume 100 eur mesačne od 17.10.2012 do 31.08.2013. Reálne schopnosti a možnosti odporcu zistené okresným súdom mu umožňovali platiť určené výživné a to aj s prihliadnutím na to, že okrem navrhovateľky má ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Výška výživného zodpovedá aj veku a potrebám navrhovateľky, ktorá je plnoletá a v čase od 17.10.2012 do 31.08.2013 navštevovala strednú školu. Odporcom v odvolaní navrhované výživné (30 eur mesačne) v podstate predstavujúce 30 % zo sumy životného minima (27,126 eur) je nepochybne neprímerané jej potrebám. Nebolo tiež dôvodné poukazovanie odporcu v odvolaní len na príjem matky navrhovateľky pracujúcej v zahraničí, ktorá nesporne túto finančne počas štúdia podporovala. Venovať všetky sily čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších odôvodnených potrieb detí podľa svojich faktických možností a schopností v súlade ust. § 62 Zákona o rodine je povinnosťou oboch rodičov. Odporca v odvolaní preto neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu resp. zrušenie napadnutého rozhodnutia. Všetky ním produkované tvrdenia boli známe už v prvostupňovom konaní, pričom v dostatočnej miere sa s nimi vysporiadal aj okresný súd.

V ostatnej časti, pokiaľ ide o určenie výživného za čas od 01.09.2013 naďalej s ohľadom na vyššie uvedené, krajský súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

Vzhľadom na zmenu rozhodnutia ohľadom doby trvania vyživovacej povinnosti a preukázaniu, že odporca za uvedené neprispel navrhovateľke žiadnym výživným vznikol odporcovi nedoplatok na výživnom za čas od 17.10.2012 do 31.08.2013 v celkovej výške 1.048,39 eur. Nakoľko okresným súdom bolo určené výživné za čas od 17.10.2012 do 30.09.2013 v sume 1.148,39 eur, ktorá nebola odporcom výslovne namietaná, odvolací súd od tejto odpočítal sumu 100 eur ako výživné za mesiac september 2013, kedy navrhovateľke už podľa tohto rozhodnutia výživné neprináleží. Rozdiel predstavuje sumu 1.048,39 eur, ktorú uložil odporcovi zaplatiť prihliadajúc na výšku sumy a jeho pomery (§ 160 ods. 1 O. s. p.) splácať po 100 eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok to znamená, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh.

Vo výroku, ktorým vo zvyšku súd návrh zamietol, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Každý z účastníkov bol v konaní čiastočne úspešný i neúspešný. Súd preto náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania žiadnemu z účastníkov konania nepriznal. Okrem toho týmto ani žiadne trovy konania nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.